



Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie tot gedeeltelijke uitvoering van digitaledienstenverordening

Op voorstel van de Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke uitvoering van verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG.

Art. 3. In artikel 2 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 29 juni 2018, 7 december 2018, 19 maart 2021, 2 juli 2021 en 3 juni 2022 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een punt 55° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“55°: digitaledienstenverordening: Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG;”;

2° er wordt een punt 56° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“56° tussenhandeldienst: een tussenhandeldienst als vermeld in artikel 3, punt g), van de digitaledienstenverordening;”;

3° er wordt een punt 57° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"57°: bevoegde autoriteit: een bevoegde autoriteit als vermeld in artikel 49 van de digitaledienstenverordening."

Art. 4. In hetzelfde decreet wordt het opschrift van deel III/1 vervangen door wat volgt:

"Deel III/1 Tussenhandeldiensten".

Art. 5. In deel III/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2021, wordt een titel I, ingevoegd, die luidt als volgt:

"Titel I. Algemeen".

Art. 6. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 november 2022, wordt in titel I, ingevoegd bij artikel 4, een artikel 175/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 175/1. Deze titel is van toepassing op tussenhandeldiensten die betrekking hebben op omroepactiviteiten als:

- 1° de hoofdvestiging van de aanbieder van tussenhandeldiensten is gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en de activiteiten uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap behoren;
- 2° de aanbieder van tussenhandeldiensten geen vestiging in de Europese Unie heeft, als zijn wettelijke vertegenwoordiger verblijft of gevestigd is in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en de activiteiten uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap behoren;
- 3° een aanbieder van tussenhandeldiensten geen wettelijke vertegenwoordiger overeenkomstig artikel 13 van de digitaledienstenverordening aanduidt."

Art. 7. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 november 2022, wordt in titel I, ingevoegd bij artikel 4, een artikel 175/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 175/2. De Vlaamse Regulator voor de Media is een bevoegde autoriteit als vermeld in artikel 49 van de digitaledienstenverordening voor de tussenhandeldiensten, vermeld in artikel 175/1."

Art. 8. In deel III/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2021, wordt voor artikel 176/1 een titel II ingevoegd, die luidt als volgt:

"Titel II. Videoplatformdiensten".

Art. 9. Artikel 183 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art 10. In deel VII, titel II, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juni 2022, wordt een artikel 217/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 217/1. De Vlaamse Regulator voor de Media is verantwoordelijk voor, of verleent medewerking bij, de toepassing, de uitvoering en het toezicht op de naleving van:

1° Verordening (EU) 2022/2065 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten (wet inzake digitale diensten) en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG;
2° Verordening (EU) 2022/1925 over betwistbare en eerlijke markten in de digitale sector (wet inzake digitale markten).”.

Art. 11. In artikel 218 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 2 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 2 wordt een punt 24° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“24° het toezicht als bevoegde autoriteit, vermeld in artikel 175/2.”;

2° er wordt een paragraaf 6/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§6/1. Als dat noodzakelijk is, werkt de Vlaamse Regulator voor de Media in het kader van de toepassing van de digitaledienstenverordening samen met de volgende actoren:

- 1° de bevoegde autoriteiten, vermeld in artikel 49 van de digitaledienstenverordening, aangeduid door de Vlaamse, Franse en Duitstalige Gemeenschap, de federale overheid en de andere lidstaten van de Europese Unie;
- 2° de Digitale Dienstencoördinatoren, vermeld in artikel 49 van de digitaledienstenverordening, aangeduid voor België en voor de andere lidstaten van de Europese Unie;
- 3° de Europese Raad voor Digitale Diensten;
- 4° de Europese Commissie.”.

Art. 12. Aan artikel 227/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 29 juni 2018 en gewijzigd bij het decreet van 19 maart 2021, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regulator voor de Media neemt deel aan de bijeenkomsten van de Europese Raad voor Digitale Diensten als de besproken onderwerpen binnen zijn bevoegdheid vallen.”.

Art. 13. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 november 2022, wordt een artikel 228/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 228/1. De sancties, vermeld in artikel 228, 1°, 2°, 3°, 5°, 6°, 7° en 8°, zijn ook van toepassing bij overtredingen van de digitaledienstenverordening.

Bij niet-naleving van een verplichting uit de digitaledienstenverordening kan de algemene kamer een administratieve geldboete opleggen tot maximum 6% van de wereldwijde omzet van de betrokken aanbieder van de tussenhandeldiensten in het voorgaande boekjaar.

Het maximumbedrag van de geldboete die kan worden opgelegd wegens het verstrekken van onjuiste, onvolledige of misleidende informatie, het niet beantwoorden of niet corrigeren van onjuiste, onvolledige of misleidende informatie en het niet onderwerpen aan een inspectie als vermeld in artikel 52, §3, van de digitaledienstenverordening, bedraagt 1% van de inkomsten of de wereldwijde

omzet van de aanbieder van de tussenhandeldiensten of de betrokken persoon in het voorgaande boekjaar.

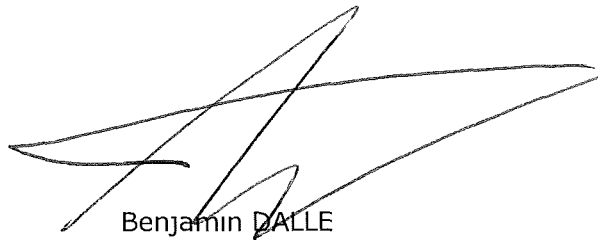
Het maximumbedrag van de dwangsom per dag, vermeld in artikel 52, §4, van de digitaledienstenverordening, bedraagt 5% van de gemiddelde dagelijkse wereldwijde omzet of inkomsten van de betrokken aanbieder van tussenhandeldiensten in het voorgaande boekjaar, berekend vanaf de datum, vermeld in het desbetreffende besluit.”.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding.

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'B' followed by a horizontal line and a smaller 'D'.

Benjamin DALLE

**ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 27
MAART 2009 BETREFFENDE RADIO-OMROEP EN TELEVISIE TOT
GEDEELTELIJKE UITVOERING VAN DE
DIGITALEDIENSTENVERORDENING.**

Samenvatting

Voorliggend decreet wijzigt het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie ten gevolge van de Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Het voorliggend voorontwerp van decreet heeft betrekking op het beleidsveld media en is gerelateerd aan het inhoudelijk structuurelement "Beleidswerking en internationaal beleid ondersteunen".
2. In de beleidsnota media 2019-2024 is volgende passage terug te vinden onder SD A.3. "Optimaliseren van kader en instrumenten voor mediabeleid" / OD A.3.2. "Inzetten op een kwalitatief, toekomstbestendig en helder regelgevend kader rond media":

De mediasector wordt gekenmerkt door een gezonde dynamiek van zowel economische, juridische als technische evoluties. Het is van cruciaal belang om op elk van deze domeinen beleidsmatig een zo adequaat mogelijk antwoord te bieden op de uitdagingen die zich stellen. Zo zijn er naast de omzetting van een aantal Europese richtlijnen, ook andere wetgevende initiatieven nodig, zowel op het vlak van het mediadecreet als op het vlak van de uitvoeringsbesluiten. Wat betreft de opvolging van alles wat analoge en digitale frequenties betreft zullen we de komende beleidsjaren fundamentele keuzes maken.

3. Op 27 oktober 2022 werd de Verordening 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (hierna verkort geciteerd als: "digitaledienstenverordening") gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie. De digitaledienstenverordening zal van toepassing zijn 15

maanden na de inwerkingtreding, te weten vanaf 17 februari 2024. De artikelen 24, leden 2, 3 en 6, artikel 33, leden 3 tot en met 6, artikel 37, lid 7, artikel 40, lid 13, artikel 43 en de afdelingen 4, 5 en 6 van hoofdstuk IV zijn evenwel reeds van toepassing sinds 16 november 2022. Het is nu aan de lidstaten om, daar waar nodig voor de toepassing van de digitaledienstenverordening, de maatregelen van tenuitvoerlegging in het interne recht te nemen.

B. Inhoud

Omgevingsanalyse en probleemstelling

4. De digitaledienstenverordening harmoniseert de regels die van toepassing zijn op tussenhandeldiensten op de interne markt volledig, met als doel te zorgen voor een veilige, voorspelbare en betrouwbare onlineomgeving, waarin de verspreiding van illegale online-inhoud en de maatschappelijke risico's die de verspreiding van desinformatie of andere inhoud met zich kunnen brengen, worden aangepakt.
5. Vermits de digitaledienstenverordening rechtstreekse werking heeft, zal deze zonder verdere omzetting van toepassing zijn en dit ongeacht de interne bevoegdheidsverdeling. De lidstaten moeten wel nagaan welke eigen rechtsregels al dan niet strijdig zijn met de digitaledienstenverordening en deze desgevallend aanpassen. De lidstaten mogen geen aanvullende nationale eisen stellen of in stand houden die verband houden met aangelegenheden die binnen het toepassingsgebied van de verordening vallen, tenzij daarin uitdrukkelijk is voorzien in de verordening.
6. Rechtsoverweging 109 van de digitaledienstenverordening stelt dat de lidstaten meer dan één bevoegde autoriteit moeten kunnen belasten met specifieke toezicht- of handhavingstaken en bevoegdheden met betrekking tot de toepassing van deze verordening, bijvoorbeeld voor specifieke sectoren waarvoor al andere autoriteiten bevoegd kunnen zijn, zoals regelgevende instanties voor elektronische communicatie, regelgevende instanties voor de media of instanties voor consumentenbescherming, op een manier die hun nationale, constitutionele, organisatorische en bestuurlijke structuur weerspiegelt. Vanuit het oogpunt van de bevoegdheidsverdelende regels binnen België vallen tussenhandeldiensten onder de bevoegdheid van de overheid die materieel bevoegd is om de aangelegenheden te regelen, en dit onverminderd de bevoegdheid van de federale overheid om de aspecten van deze tussenhandeldiensten te regelen voor zover en in de mate dat die inpasbaar zijn in de federale bevoegdheden (zoals de federale bevoegdheid inzake het mededingingsrecht) en niet op onevenredige wijze afbreuk doen aan de bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten. De gemeenschappen zijn, met uitsluiting van de federale overheid, op grond van hun bevoegdheid voor de inhoudelijke en technische aspecten van de audiovisuele en de auditieve mediadiensten (art. 4, 6°, BWHI), bevoegd voor de normering van, en - via hun regulatoren - het toezicht op, tussenhandeldiensten in de zin van de digitaledienstenverordening waarvan de dienst erin bestaat om via elektronische communicatienetwerken audiovisuele of auditieve openbare

informatie te verspreiden die vanuit het oogpunt van degene die uitzendt, bestemd is voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan en geen vertrouwelijk karakter heeft, zelfs als het uitzenden op individueel verzoek gebeurt en ongeacht de daartoe gebruikte techniek (GwH, 22 september 2004, nr. 155/2004, B.4.1 en 4.2.). De essentiële kenmerken ter aflijning van mediadiensten ten opzichte van telecommunicatie zijn volgens het Grondwettelijk Hof derhalve het criterium van de bestemming (voor het publiek in het algemeen) en het karakter van de informatie (openbare informatie). Zo vallen videoplatformdiensten bijvoorbeeld onder de bevoegdheid van de gemeenschappen (Adv.RvS 68.221/3 van 16 december 2020, rndr. 5 en 8). Gemengde tussenhandeldiensten (vb. Instagram, Facebook,...) waarvan een gedeelte van de diensten erin bestaat om audiovisuele of auditieve openbare informatie ter beschikking te stellen van het publiek in het algemeen, vallen voor dit gedeelte onder de bevoegdheid van de gemeenschappen.

7. De toezichthoudende autoriteiten inzake media zijn ook de bevoegde instanties om toezicht te houden op de naleving van de digitaledienstenverordening voor de tussenhandeldiensten inzake omroepactiviteiten die onder de bevoegdheid van de gemeenschappen vallen. De Vlaamse Regulator voor de Media is bijgevolg een bevoegde overheid om toezicht te houden op de naleving van de digitaledienstenverordening voor de tussenhandeldiensten die betrekking hebben op omroepactiviteiten. Onder 'omroepactiviteiten' worden in de meest ruime zin alle diensten bedoeld die onder de toepassing vallen van artikel 4, 6° BWHI.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

8. De rechtstreekse werking van de digitaledienstenverordening brengt met zich mee dat, naast de aanpassing van de regels uit de nationale rechtsorde die strijdig zijn met de bepalingen van de digitaledienstenverordening, de digitaledienstenverordening slechts op een beperkt aantal vlakken een actief regelgevend optreden van de lidstaten vergt. Vermits de digitaledienstenverordening rechtstreekse werking heeft, zijn de bepalingen van Hoofdstuk I, Hoofdstuk II, Hoofdstuk III en afdeling 4 van Hoofdstuk IV rechtstreeks van toepassing en vergen deze geen verdere maatregelen van tenuitvoerlegging in het interne recht. Dit is anders op het vlak van de sancties en handhaving (Hoofdstuk IV van de digitaledienstenverordening). Zo bepaalt artikel 49 van de digitaledienstenverordening dat de lidstaten één of meer bevoegde autoriteiten moeten aanduiden als verantwoordelijke op het toezicht op de aanbieders van tussenhandeldiensten en de uitvoering van de verordening en dat er één digitaledienstencoordinator aangewezen moet worden. Verder bepaalt artikel 52 dat de lidstaten voorzien in de sancties die gelden voor inbreuken op deze verordening door binnen hun bevoegdheid vallende aanbieders van tussenhandeldiensten en de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de sancties in overeenstemming met artikel 51 worden toegepast. De vraag wie bevoegd is voor welke bepaling van de digitaledienstenverordening manifesteert zich bijgevolg niet zozeer vanuit de vraag wie bevoegd is om de inhoudelijke regel aan te nemen, maar veeleer vanuit het oogpunt wie bevoegd is voor het bepalen van de sancties en handhaving van de rechtsregel uit de digitaledienstenverordening. De digitaledienstenverordening heeft gevolgen voor verschillende bepalingen in

het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie. Met deze decreetswijziging wordt dit decreet in overeenstemming met de digitaledienstenverordening gebracht.

9. Naast dit ontwerp van decreet zal er een samenwerkingsakkoord moeten gesloten worden dat de samenwerking vastlegt tussen de verschillende bevoegde autoriteiten en de digitaledienstencoordinator.

Impactanalyse

Maatschappelijke impact: kinderen, jongeren en minderjarigen.

10. Het voorliggend ontwerp van decreet heeft geen rechtstreekse, specifieke impact op kinderen en jongeren.

Armoedetoets.

11. Voor dit decreet werd geen armoedetoets uitgevoerd.

Impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel.

12. Het voorliggende ontwerp van decreet heeft geen specifieke impact op de grondrechten en het gelijkheidsbeginsel.

Budgettaire impact.

13. Dit decreet heeft geen budgettaire impact.

Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

14. Dit decreet heeft geen bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

C. Totstandkomingsprocedure

15. De Inspectie Financien verleende een positief advies op 6 mei 2023. In zijn advies verklaart de Inspectie van Financien dat dit ontwerp geen financiële weerslag heeft en bijgevolg geen begrotingsakkoord vereist is.
16. Het ontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingsadvies nummer 2023/131 van 3 april 2023.
17. Het ontwerp van decreet werd een eerste keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op .
18. De Vlaamse minister, bevoegd voor de media, heeft op XXX advies gevraagd aan de Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media over voorliggend ontwerp van decreet. De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media formuleerde een advies over dit ontwerp van decreet op .
19. De Vlaamse minister, bevoegd voor de media, heeft op XXX advies gevraagd aan het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep.

Advies van de Sectorraad Media

20. De Raad van State gaf advies over het ontwerp van decreet op

Advies Raad van State

21. Het ontwerp van decreet werd definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1.

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2.

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 3.

In artikel 2 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie worden enkele definities toegevoegd die overgenomen zijn uit de Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG.

Artikel 4.

De titel van Deel III/1 wordt vervangen door de formulering "Tussenhandeldiensten", om duidelijk te maken dat dit Deel een aantal algemene bepalingen bevat, die van toepassing zijn op alle tussenhandeldiensten, en een aantal bepalingen die van toepassing zijn op een specifieke categorie van tussenhandeldiensten, namelijk de videoplatformdiensten. Dit deel doet geen afbreuk aan de regels die zijn vastgesteld bij andere Unierechtshandelingen ter regeling van andere aspecten van de aanbieding van tussenhandeldiensten op de interne markt.

Artikel 5.

Zie toelichting artikel 4.

Artikel 6

In een nieuw artikel 175/1 wordt het materieel en territoriaal toepassingsgebied omtrent tussenhandeldiensten voor de Vlaamse Gemeenschap verduidelijkt. De criteria die in artikel 56, 1e, 6e en 7e lid van de digitaaldienstenverordening gehanteerd worden om te bepalen welke lidstaat binnen de Europese Unie bevoegd is, worden hier doorgetrokken naar de intern-Belgische situatie. Onder

'omroepactiviteiten' worden in de meest ruime zin alle diensten bedoeld die onder de toepassing vallen van artikel 4, 6° BWHI.

Artikel 7.

In een nieuw artikel 175/2 wordt de Vlaamse Regulator voor de Media aangeduid als één van de bevoegde autoriteiten in de zin van artikel 49 van de digitaledienstenverordening die verantwoordelijk is voor de toepassing en uitvoering van deze verordening. In de overwegingen van de digitaledienstenverordening wordt in die zin uitdrukkelijk gesteld: *"De lidstaten moeten echter meer dan één bevoegde autoriteit kunnen belasten met specifieke toezicht- of handhavingstaken en -bevoegdheden met betrekking tot de toepassing van deze verordening, bijvoorbeeld voor specifieke sectoren waarvoor al andere autoriteiten bevoegd kunnen zijn, zoals regelgevende instanties voor elektronische communicatie, regelgevende instanties voor de media of instanties voor consumentenbescherming"*. De samenwerking met de unieke digitale dienstencoördinator zal nader worden bepaald in een samenwerkingsakkoord.

Artikel 8.

Zie toelichting artikel 4.

Artikel 9.

Artikel 183 van het mediadecreet wordt opgeheven aangezien artikel 4 van de digitaledienstenverordening rechtstreekse uitwerking heeft in de Belgische rechtsorde.

Artikel 10.

In de titel betreffende de missie, taken en bevoegdheden van de Vlaamse Regulator voor de Media wordt een algemene verwijzing toegevoegd naar de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Regulator voor de Media voor de toepassing, de uitvoering en het toezicht op de digitaledienstenverordening en de digitale marktenverordening.

Artikel 11.

Enerzijds wordt via dit artikel het toezicht als bevoegde autoriteit in de zin van artikel 175/2 van het mediadecreet toegevoegd aan de lijst van taken van de algemene kamer van de VRM in artikel 218 van het mediadecreet.

Anderzijds wordt een nieuwe paragraaf 6/1 ingevoerd in artikel 218 van hetzelfde decreet dat de samenwerking van de VRM als bevoegde autoriteit in de zin van de digitaledienstenverordening met andere actoren vastlegt. De nadere procedures en modaliteiten worden in een samenwerkingsakkoord geregeld.

Artikel 12.

Dit artikel voegt een derde lid toe aan artikel 227/1 van het mediadecreet dat de deelname van de VRM als bevoegde autoriteit vastlegt aan de bijeenkomsten van de Europese Raad voor Digitale Diensten overeenkomstig artikel 62, lid 1, van de digitaledienstenverordening.

Artikel 13.

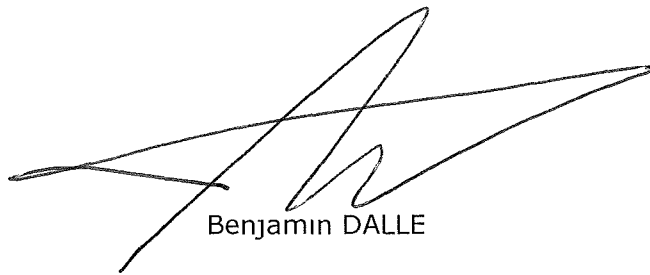
Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 52 van de digitaledienstenverordening dat stelt: *"De lidstaten voorzien in de voorschriften inzake de sancties die gelden voor inbreuken op deze verordening door binnen hun bevoegdheid vallende aanbieders"*

van tussenhandeldiensten en nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de sancties in overeenstemming met artikel 51 worden toegepast."

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding,

A stylized, handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Benjamin DALLE